

Sönn ást

(Ást til guðs og góðra manna)

Brynjúlfur Jónsson
(frá Minna Núpi)

Ísólfur Pálsson, 1898
Radds.: A. Lundh

Commodo

1. Ást til guðs og góðr - a mann - a gleði' og þrosk - a fyll - ir sál.

Ekk - ert nem - a ást - in sann - a eyð - ir beiskju' úr harm - a skál.

SÖNN ÁST

Ást til guðs og góðra manna
gleði' og þroska fyllir sál.
Ekkert nema ástin sanna
eyðir beiskju' úr harma skál.

Ekki leitar ástin sanna
eftir neinu sér í vil,
eflir heillir ástvinanna,
öllu vill hún kosta til.

Veglegust og æðst af öllu -
elska sú ei neinum brást -
Guðleg sól frá himna höllu
helg og skær er móður ást.
(úr Fjólu, bls. 11)